

Република Србија
УПРАВНИ СУД
14 У. 2104/12
13.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Радојке Маринковић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Вујачић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца АА из ..., ..., ББ из ..., ..., ВВ из ..., ..., ГГ из ..., ... и ДД из ..., ..., које све заступа пуномоћник Петровић Татјана, адвокат из Београда – Сремчица, Брусничка бр. 8, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења туженог број: 463-02-00142/2011-07 од 10.01.2012. године, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа, одржаној дана 13.02.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, број: 463-02-00142/2011-07 од 10.01.2012. године и **ПРЕДМЕТ ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца изјављена против закључка Одељења за имовинске и стамбене послове, Одсека за имовинско-правне послове, Градске општине Раковица, бр. 463-107/2010-VII од 13.12.2010. године, којим је одбачен захтев тужилаца за поништај решења Скупштине општине Чукарица 04/4 број 33122-1-70-1 од 01.10.1972. године и

решења општине Раковица бр. 463-557/78 од 05.12.1978. године, јер у конкретном случају нема места покретању овог поступка.

У тужби поднетој Управном суду дана 20.02.2012. године, тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права, због повреде правила поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања. Истичу да је решењем СО Чукарица – Одељења за комунално-грађевинске послове 04/4 број: 33122/1-70-1 од 01.10.1972. године експроприсана у потпуности и пренета у друштвену својину уз правичну накнаду у корист општине Чукарица, ради изградње улице, породична стамбена зграда са свим објектима под бројем .../... у Ул. ... у ..., на кат. парцели бр. .../... у КОБ-..., власништво ЋЋ из ..., која парцела ни до сада није у потпуности приведена намени. Такође, истичу да из уверења РГЗ-а од 10.11.2009. године произлази да је на делу наведене парцеле била уписана општина Раковица, која је својим решењем бр. 463-557/78 од 05.12.1978. године, означено земљиште уступила Заводу за изградњу града Београда за потребе изградње стамбеног насеља, које ни до сада није изграђено. Наводе да је ЋЋ на име накнаде за одузете непокретности, дата само једна урбанистичка парцела и да је исти поставио захтев за исплату накнаде за преостало изузето земљиште, али да му иста није исплаћена. Обзиром да земљиште које је ЋЋ одузето, није до сада приведено намени, тужиоци – законски наследници пок. ЋЋ поднели су захтев 10.03.2010. године општини Чукарица за поништај наведених решења, у складу са чланом 99. Закона о планирању и изградњи. Ово стога, јер се из копије власничког листа од 07.04.1997. године види да је пок. ЋЋ био укњижен и као корисник земљишта под објектом на кат. парцели бр. .../..., па је истовремено са експропријацијом објекта извршено и изузимање катастарске парцеле, на којој је тај објекат саграђен. На основу наведеног, тужиоци сматрају да је њихова жалба неосновано одбијена, па предлажу да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је, у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Сл. гласник РС”, бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је,

оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган одбио жалбу тужилаца, јер је нашао да је првостепени орган ожалбеним закључком, правилном применом одредбе члана 115. Закона о општем управном поступку, одбацио захтев тужилаца за поништај решења СО Чукарица – Одељења за комунално-грађевинске послове 04/4 број 33122/1-70-1 од 01.10.1972. године, којим је у корист општине Чукарице, ради изградње улице, експроприсана породична стамбене зграда, са свим помоћним објектима под бројем .../... у улици ... у ..., на кат. парцели бр. .../... у КОБ-..., власништво ЂЂ из ... и решења општине Раковица бр. 463-557/78 од 05.12.1978. године, којим је наведена парцела уступљена Заводу за изградњу града Београда, за потребе изградње стамбеног насеља, а који захтев су тужиоци поднели у смислу одредбе члана 99. Закона о планирању и изградњи (“Сл. гласник РС”, бр. 72/09). Ово стога, јер је по мишљењу туженог органа требало поднети захтев на основу члана 36. став 3. Закона о експропријацији (“Сл. гласник РС”, бр. 53/95, 23/01 и 20/09). Имајући у виду да је првостепени орган правилно утврдио да у евиденцији државне својине не постоји решење о изузимању из поседа ранијег корисника, односно правног претходника предметног земљишта, а тужиоци траже повраћај истог, првостепени орган је правилном применом одредбе члана 115. и 210. Закона о општем управном поступку, донео ожалбени закључак којим је захтев тужиоца за поништај решења у смислу члана 99. Закона о планирању и изградњи одбацио, са правилним закључком да у конкретном случају по овом основу нема места покретању управног поступка.

Основано се, по оцени Управног суда, тужбом указује на повреде правила поступка учињене у доношењу оспореног решења. Наиме, Управни суд сматра да је погрешно закључивање туженог органа у оспореном решењу да је правилно поступио првостепени орган када је нашао да у конкретној управној ствари нема места покретању поступка и када је са тих разлога одбацио захтев тужилаца. Ово због тога што се из списка предмета види да је поводом поднетог захтева тужилаца за поништај правноснажног решења о изузимању земљишта, тужени орган утврђивао чињенично стање на основу предложених и изведених доказа, па је нашао да нису испуњени услови за поништај решења по поднетом захтеву, применом одредби члана 99. Закона о планирању и изградњи, пошто спорно земљиште није

изузето.

Код оваквог стања ствари, Управни суд налази да у конкретном случају нису били испуњени услови за одбачај захтева, применом члана 115. Закона о општем управном поступку (“Сл. лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и “Сл. гласник РС”, бр. 30/10), јер списи предмета и разлози образложења првостепеног закључка и оспореног решења не упућују на закључак да тужиоци нису активно легитимисани за подношење захтева, да се не ради о управној ствари и да је поводом истог захтева тужилаца већ донета правноснажна одлука, што би били разлози за закључивање да нема места покретању управног поступка поводом поднетог захтева тужилаца.

Имајући у виду изложено, суд је тужбу уважио и оспорено решење поништио, а у поновном поступку тужени орган је у обавези да правилно оцени испуњеност услова за мериторно одлучивање по захтеву тужилаца у овој управној ствари и донесе законито решење по жалби тужилаца, у складу са правним схватањем и примедбама суда изнетим у овој пресуди.

Полазећи од наведеног, као и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе, имајући при томе у виду да је предмет спора такве природе да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те да је одлука суда у предметној ствари заснована на утврђеном постојању повреде поступка, која ће бити отклоњена у поновном поступку одлучивања по жалби тужилаца од стране туженог органа.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима (“Сл. гласник РС”, бр. 111/09), а у поновном поступку тужени орган је везан правним схватањем и примедбама суда изнетим у овој пресуди, у смислу одредбе члана 69. став 2. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 13.02.2014. године, 14 У. 2104/12

Записничар
Снежана Вујачић,с.р.

Председник већа - судија
Душица Маринковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВЈ/АМ